

29. Basu S. K., Adhiyaman R. Preparation and Characterization of Nitrendipine-loaded Eudragit RL 100 Microspheres Prepared by an Emulsion-Solvent Evaporation Method. *Tropical Journal of Pharmaceutical Research* 2008; 7, 1033–1041.
30. Alhnán M. A., Basit A. W. Engineering polymer blend microparticles: An investigation into the influence of polymer blend distribution and interaction. *Eur J Pharm Sci* 2011; 42, 30–36.
31. El-Kamel A. H., Sokar M. S., Al Gamal S. S., Naggar V. F. Preparation and evaluation of ketoprofen floating oral delivery system. *Int J Pharm.* 2001; 220, 13–21.
32. Khatun M., Islam S. M. A., Akter P., Quadir M. A., Reza M. S. Controlled release of naproxen sodium from Eudragit RS 100 transdermal film. *Dhaka University Journal of Pharmaceutical Sciences* 2004; 3, 1–2.
33. Cerea M., Zheng W., Young C. R., McGinity J. W. A novel powder coating process for attaining taste masking and moisture protective films applied to tablets. *Int J Pharm* 2004; 279, 127–139.
34. Guzman M. L., Manzo R. H., Olivera M. E. Eudragit E100 as a Drug Carrier: The Remarkable Affinity of Phosphate Ester for Dimethylamine. *Mol Pharmaceutics* 2012; 9, 2424–2433.
35. Damgé C., Maincent P., Ubrich N. Oral delivery of insulin associated to polymeric nanoparticles in diabetic rats. *J Control Release* 2007; 117, 163–170.
36. Hanamura T. Experimental study of acrylic resin coated gentamicin tablets for local antibiotic therapy. *Nihon Seikeigeka Gakkai zasshi* 1984; 58, 555–565.
37. Stallmann H. P., Faber C., Bronckers A. L., Amerongen A. V. N., Wuisman P. I. In vitro gentamicin release from commercially available calcium-phosphate bone substitutes influence of carrier type on duration of the release profile. *BMC Musculoskeletal Disorders* 2006; 7, 1–8.

NOVÉ KNIHY

Fusek M., Vitek L., Blahoš J. jr., Hajdúch M., Rumí T., Drábek J., Halad M., Konfróvá E., Kvasnička J., Lukáš M., Malinová V., Pytlík R., Raška M., Škrha J., Špička I., Tichý M., Trojánek R., Urbánek P., Vencovský J. **Biologická liečiva. Teoretické základy a klinická praxe.**
Praha: Grada Publishing 2012, 224 s. + 4 strany farebnej prílohy, cena 329 Kč.
ISBN 978-80-247-3727-0.

Približne od roku 1982 sa vo farmácii a v medicíne začal používať termín-biologické liečivá, pod ktorým sa rozumejú hormóny, enzymy, monoklonálne protílátky, regulačné molekuly ovplyvňujúce receptory alebo signálne kaskády, ktoré sa pripravujú biotechnologickým postupom a sú využívané v liečbe.

I keď niektoré z týchto liečív boli samozrejme podávané pacientom už dávno pred týmto dátumom, dnes možno konštatovať, že na základe ich významu má ich toto označenie a klasifikácia v súčasnosti osobitné postavenie, ktoré treba v klasifikovaní liečív rešpektovať.

Je potešiteľné, že množstvo informácií, s ktorými o tomto type liečív dnes už disponujeme, sa kolektív 19 renomovaných a kvalifikovaných autorov podujal spracovať do monografie. Touto cestou takto vzniklo v českom jazyku toto recenzované dielo.

Autori v ňom po úvodných informáciach o biotecnológii a farmaceutickom priemysle vymedzujú pojmy a definíciu biologických liečív s nimi súvisiacou bio-

technológiu orphan drugs sa venujú základom ich názvoslovia.

V ďalšej časti sa potom venujú klinickému využitiu biologických liečív zo skupiny hormónov, krvných derivátov, imunitných a autoimunitných chorôb, liečbe roztrúsenej sklerózy, v onkológii, analyzujú moderné prístupy k vakcinácii, zneužívanie biologických liečív a ich prognózu včítane vízie génovej terapie a liečbe na báze DNA a výrobu týchto liečív.

Už z tohto tézovitého výpočtu obsahu diela je vidieť, že sa jedná o komplexné dielo, ktoré o týchto liečivách podáva v súčasnosti prakticky všetky najdôležitejšie informácie.

Analýza jeho obsahu ďalej ukazuje, že autorom sa podarilo udržať potrebnú rovnováhu medzi teoretickými a praktickými poznatkami, čím sa dielo dá využiť vo výchovno-vzdelávacom procese v pre a postgraduálnom štúdiu farmácie a v medicíne, ale aj vo vedecko-výskumnnej činnosti.

Velmi dôkladne je realizovaný výber použitej literatúry, ktorý je až k dátumu vydania diela, ktorý ocenia najmä vedeckí pracovníci v tejto oblasti.

Záverom možno konštatovať, že v klasifikácii liečív k syntetickým, prírodným, sa v praxi pričlenili aj biologické liečivá a toto je potrebné dôsledne aplikovať a rešpektovať aj vo výchovno-vzdelávacej činnosti.

J. Čižmárik